

Amateurisme

Het is [Parijs-Nice](#) tijd. Eigenlijk een kleine rittenkoers, maar een van eerste van het wielerseizoen. Bovendien georganiseerd door [ASO](#), dezelfde organisatie die de [Tour de France](#) organiseert, en heeft daardoor enige status. Voor de belangrijkste wielerploegen is het daarmee een eerste serieuze test van de vorm van de kopmannen en de samenwerking in het team.

[Team Rabobank](#) is zonder twijfel een van de meest professionele ploegen in het peloton. Gek genoeg hebben ze al jaren veel moeite om die hoge professionele standaard om te zetten in klinkende resultaten. Een minder professionele ploegen zoals [Vacansoleil DCM](#) loopt tot nu toe in Parijs-Nice met de prijzen weg.

Bij nader inzien niet zo verbazingwekkend, maar daarvoor moet ik eerst iets zeggen over [het interessante e-mailinterview](#) met [Andy Hargreaves](#) dat ik kreeg via de Special Interest Group (SIG) over [Educational Change](#) van de AERA.

Het is een interview in kenmerkende Hargreaves-stijl: niet overlopend van bescheidenheid en vol pakkende oneliners. In de tijd dat ik promotieonderzoek deed werd hij wel 'Airport Andy' genoemd vanwege de vele lezingen die hij her en der over de wereld gaf. Het is een bewijs van zijn pakkende manier van spreken en schrijven, maar heeft ook een kleine vileine ondertoon. Soms is zijn stijl namelijk iets te vluchtig en zijn zijn ideeën mooi, maar is het de vraag of hij met zijn hoofd niet te lang in de wolken is blijven hangen.

Met die waarschuwing is het een heel boeiend verhaal om te lezen. Hij baseert zich op onderzoek van hemzelf en [Michael Fullan](#) waarover hij rapporteert in een aantal (!) boeken van hem die op het punt staan te verschijnen. Een interessante term die hij gebruikt is 'professioneel kapitaal'. Dit verdeelt hij verder onder in 'human capital', 'social capital' en 'decisional capital'. Ik ga het hier verder niet uitleggen, alleen dat hij onder 'human capital' met name talent verstaat, talent van leraren in dit geval. Hierover zegt hij: Here, human capital is 'talent.' The policy issue is how to get more of it, develop it, and sustain it. Strangely, though, Michael Fullan and I say you cannot just focus on the human capital of individuals and then reward the best and dismiss the poorest of them. Capital has to be accumulated, circulated, and shared.

Met andere woorden: bij professionaliteit gaat het niet om individueel talent, maar vooral om wat je als team daarmee doet: hoe laat het je circuleren en deel je het met elkaar.

Dit alles deed me weer denken aan de uitspraak van de beroemde coach Luiz Felipe Scolari, die ik [ergens las](#): 'My priority is to ensure that players feel more amateur than professional.' Wat hij hiermee bedoelt is dat je moet oppassen dat al die 'professionaliteit' niet de liefde voor het spel in de weg gaat zitten.

[Lieuwe Westra](#), winnaar van de [koninginnerit](#) van Parijs-Nice dit jaar, en met zijn 2e plek een kanshebber voor de eindzege, [was tot voor een paar jaar geleden stratenmaker](#). Hij had tot zijn 16e gefietst als junior, maar zag niets in rondtrekkend leven als profrenner en had zich tot zijn 20e uitgeleefd op gabberfeesten. Pas toen hij het weer voelde kriebelen, zeker wist dat hij van fietsen hield, sloeg hij weer aan het trainen. Dat is de motivatie vanuit liefhebberij, amateurisme, die bij Vacansoleil blijkbaar voldoende ruimte krijgt.

Dat is de les voor misschien zowel de Rabo Wielerploeg, als voor het onderwijs. Professionaliteit is goed, maar je kunt er ook te veel van hebben. Je moet oppassen niet zo professioneel te worden, dat de oorspronkelijke 'liefde voor het vak' niet langer centraal kan staan. En met Hargreaves kunnen we daar aan toevoegen: die liefde moet je in het team rond laten gaan en delen, dan kun je elkaar tot grote hoogten laten stijgen.